

den Skønhed, som kan aabenbares igennem et eneste Blik i Sjælens Dyb.

Set i det Lys er det ikke længere svært at finde en tilfredsstillende Tolkning for de to Ord, som dannede Udgangspunktet for vore Betragtninger: kvindelig og ukvindelig. Thi — derefter er enhver Kvinde, som evner at give fuldt og helt af sin inderste Rigdom, af det skønneste hun ejer til et andet Menneske, kvindelig, ligemeget hvad hendes Arbejde, Vaner eller Livssyn, og kun den, som ikke magter det, ukvindelig.

Elly Nienstædt,
født Lempfert.

Af Fællesmødets Sange.

Til Manden.

Det er sagt os saa tit, og vi ved det saa godt,
du er mægtig, du Mand i vort Nord:
Du kan trykke os ned, du kan hæve os blot
ved en Lov, ved et eneste Ord.

Du har alt, hvad der drager os efter dig hen —
det er vistnok for ofte dig sagt.
Maa jeg sige dig, hvad du skal give igen,
og hvortil du skal bruge din Magt.

Du skal give din Moder, din Søster, din Ven,
du skal give din Hustru, din Brud
af det bedste, du har, af din Magt, af din Ret,
du skal dele dem ligeligt ud.

Du skal ofre din Almagt til Samfundets Gavn,
du skal dele den vældige Elv.
Du skal stille vort store, vort ærlige Savn
ved at løfte os op til dig selv.

Faar vi Menneskets Ret, ej alene dets Pligt,
da vi elske dig højest i Nord.
Og først da er vi værdig' at prises i Digt,
naar vi staa ved din Side paa Jord.

Madsine Hansen.

Til Kvinderne fra en Mand.

Norsk Folkemelodi.

Hun sad bagved Ruden med nedslagne Blikke,
og Verden derude den kendte hun ikke,
en dejlig Viol, der var stillet i Solen,
og helst ogsaa lydige og tavs som Viol.

Hun delte ved Bordet, hvad Huset det evned,
hun selv maatte nøjes med det, der blev levned,
en tjenende „Dronning“, en „Guddom“ i Lænke,
der bare var til for paa andre at tænke.

Om Dagen i Børnenes støjende Skare,
om Natten hun blunded saa let som en Hare,
hun ofred dem alt, sine Tanker, sin Glæde,
brød Vejen saa langt hun fik Lov til at træde.

Thi Manden bestandig var Herren og Ho'det,
og han stod for Styret, hvor slet han forstod 'et;
og hun maatte tie og bøje sig stille,
saa ofte det gik, som hun nødigt det vilde.

Med stundom hun rejste sig tappert i Harme,
da hæved hun Stemmen, da stred hun med Varme,
saa mængen en tam lille Frøken og Frue
hun maatte for slig en Xantippe vel grue.

Og var hun hans Medhjælp i Arbejd og Striden,
hun glemtes for ham, skønt hun stod ham ved Siden,
og al hendes Virken, den drukned i Manden,
de Tanker, hun tænkte, gav Glans til en anden.

Men nu er det Sommer, og nu er der Grøde,
nu vokser det om os, hvor før kun var øde,
og Kræfterne svulmer, og Livet os gæster,
og den, der var Medhjælp, vil selv være Mester.

Vi ser hende for os med Kransen om Panden,
et Menneske selv, ej blot skabt for en anden,
og hvor der er Trang, vil hun bruge sin Næve
og hjælpe det vrang og rette det skæve.

Mel.: Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden.

Der er en Høne her foruden Lige,
en rigtig Honemor med Kyllingflok.
Hvert Aar hun farter rundt i Danmarks Rige
og varper Æg, thi aldrig faar hun nok.
Og Ægget ruger hun med Hjertervarme,
til Ungen knejser i sin Fødestavn.
Mod hele Flokken ud hun breder Arme
og samler alle 19 i sin Favn.

Mel.: En Skaal for det blinkende Søernes Baand.

En Skaal for de 19 Kyllinger i Rad,
baade for de gamle og de unge,
som stævnede sammen fra Land og fra Stad
for at bruge baade Øre og Tunge.
Og er der lidt stridbart ved Kyllingflokkens her,
det kommer af den Uret, der øves mod enhver.

Staar sammen vi i Flok,
er Sejren sikker nok.
I Klynge om vor Mor,
vor Tro og Haab da gror.

Og Kærlighed til Sagen, den vokser sig stor.
Den leve, den leve i os alle!

Zille Hansdotter.

Dansk Kvindesamfund.

Umiddelbare Medlemmer.

Da listen over de umiddelbare medlemmer i den nylig udgivne beretning ved en fejltagelse er bleven lidt ufuldkommen, meddeles den herved fuldstændig:

Frk. P. Treschow, livsvarigt Medlem, Amaliegade 13, København.
Pastor Aage Møller, Ørslev, Skelskør.
Fru E. Vedel, Hegnetslund, Køge.
Frk. Gerda Vedel —
Fru Mauritzen, Sønder Omme.
Fru Stampe Feddersen, Nykøbing F.
Generalkonsul Vilh. Weimann, Hamborg.
Fru Thora Ingemann Drøhse, Randers.
Doktor Otto Møller, Holbæk.
Fru Gudrun Jensen, Søllerød Præstegaard, Holte.

* * *

Kvinden og Samfundet.

Vi har modtaget følgende:

Til Fællesstyrelsen.

Da Forandringen i Abonnementsprisen på Kv. og Sf. ikke er vedtaget på noget Fællesmøde, må det forudsættes, at Fællesstyrelsen har foretaget ovennævnte Forandring. Er det så?